

Motion till riksdagen 2025/26:4182

av **Tony Haddou m.fl. (V)**

med anledning av prop. 2025/26:265 Skärpta regler om uppsikt och förvar

Innehållsförteckning

Förslag till riksdagsbeslut.....	2
1 Propositionens huvudsakliga innehåll	2
2 Vänsterpartiets synpunkter	3
2.1 Inledning.....	3
2.2 Avsnitt 6.2 Uppsikt ska även kunna innebära boende- och vistelseskyldighet	3
2.3 Avsnitt 6.3 Förstärkt uppsikt – elektronisk övervakning av vistelseskyldighet	4
2.4 Avsnitt 7.4 Barn som är sökande av internationellt skydd	4
2.5 Avsnitt 7.5 Vuxna som inte är sökande av internationellt skydd	5
2.6 Avsnitt 7.6 Barn som inte är sökande av internationellt skydd	6
2.7 Avsnitt 7.7 Ytterligare krav för förvar som rör barn	7
2.8 Avsnitt 7.8 Uppsikt och förvar när utlänningens rörelsefrihet är inskränkt med stöd av annan lag	7
2.9 Avsnitt 8.1 Längsta tid för förstärkt uppsikt av barn.....	8
2.10 Avsnitt 8.2 Längsta tid för förvar av vuxna sökande av internationellt skydd.....	9
2.11 Avsnitt 8.3 Längsta tid för förvar av vuxna som inte är sökande av internationellt skydd	9

2.12 Avsnitt 8.4 Längsta tid för förvar av barn	10
2.13 Avsnitt 10.2 Upphävande av beslut i vissa fall.....	11
2.14 Avsnitt 11.4 Externplacering	11
2.15 Avsnitt 13.2 Besöksbegränsningar	11
2.16 Avsnitt 13.4 Användning av fängsel	12

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen avslår proposition 2025/26:265 Skärpta regler om uppsikt och förvar.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör återkomma med ett nytt förslag på lagstiftning som präglas av tydlighet, förutsägbarhet och noggranna rättssäkerhetsbedömningar och tillkännager detta för regeringen.

1 Propositionens huvudsakliga innehåll

I proposition 2025/26:265 föreslår regeringen förändringar av regelverket kring uppsikt och förvar enligt utlänningslagen. Ändringar innebär bl.a. följande:

- Fler former av uppsikt införs, bl.a. vistelseskyldighet som kan övervakas elektroniskt (förstärkt uppsikt).
- Förutsättningarna för att ställa en utlänning under uppsikt och att ta en utlänning i förvar tydliggörs och utvidgas.
- Tydliggörande görs kring vilken myndighet som i varje skede av migrationsprocessen är ansvarig för att besluta om uppsikt och förvar.
- En utlänning som hålls i förvar och som utgör en säkerhetsrisk ska kunna placeras på en säkerhetsavdelning. Färre utlänningar behöver därmed externplaceras i kriminalvårdsanstalt.
- Om det behövs kan en förvarstagen utlänning i vissa fall hållas i förvar under längre tid.

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 21 juli 2026, med undantag för vissa bestämmelser om en ny grund för uppsikt och förvar och om förstärkt uppsikt som

föreslås träda i kraft den 1 oktober 2026 respektive den 1 december 2027 eller den tidigare dag som regeringen bestämmer.

2 Vänsterpartiets synpunkter

2.1 Inledning

Vänsterpartiet delar Lagrådets kritik mot regeringens lagstiftningsarbete på området. Propositionen ingår i flera parallella lagstiftningsprojekt inom migrationsrätten som lagts fram under kort tid. Detta har bidragit till ett svåröverskådligt och svårtillämpat regelverk där konsekvenserna av de samlade förändringarna riskerar att inte analyseras tillräckligt. Ett så ingripande regelverk, som rör människors frihet och grundläggande rättigheter, måste präglas av tydlighet, förutsebarhet och noggranna rättssäkerhetsbedömningar. Vänsterpartiet anser att regeringen i flera avseenden brister i detta.

Regeringens proposition 2025/26:265 innebär ytterligare en förskjutning mot ökade frihetsinskränkningar, utökad kontroll och ett försvagat skydd för barns och vuxnas grundläggande rättigheter. Förslagen väcker betydande frågor om proportionalitet, rättssäkerhet och förenlighet med internationella konventioner såsom Europakonventionen och särskilt barnkonventionen. Vänsterpartiet anser att flera av förslagen är problematiska eftersom de bidrar till en fortsatt kriminalisering av människor i migrationsprocessen trots att de inte har begått några brott.

I följande avsnitt kommenterar vi endast de delar av propositionen som vi anser bör avslås. Vi följer därvid regeringens disposition i propositionen. De avsnitt vi föreslår att riksdagen ska avslå är 6.2, 6.3, 7.4–7.8, 8.1–8.4, 10.2, 11.4, 13.2 samt 13.4. För att skapa förutsättningar för en lagstiftning som präglas av tydlighet, förutsebarhet och noggranna rättssäkerhetsbedömningar föreslår Vänsterpartiet att propositionen avslås i sin helhet och att regeringen i stället bör återkomma med ett nytt förslag på lagstiftning enligt avsnitt 6.1, 7.1–7.3, 7.9, 8.5, 9.1–9.3, 10.1, 10.3, 11.1–11.3, 11.5, 11.6, 13.1, 13.3–13.5, 14.1–14.3, 15.1 och 15.2 i propositionen. Detta bör riksdagen besluta.

2.2 Avsnitt 6.2 Uppsikt ska även kunna innebära boende- och vistelseskyldighet

Regeringen föreslår att uppsikt ska kunna innebära krav på att en utlänning bor på en viss plats eller vistas inom ett visst geografiskt område. Vänsterpartiet motsätter sig särskilt införandet av vistelseskyldighet.

Vi anser att förslaget innebär en betydande inskränkning av människors rörelsefrihet och privatliv. Även om regeringen beskriver åtgärden som mindre ingripande än förvar innebär vistelseskyldighet i praktiken att människors möjligheter att leva ett normalt liv begränsas. Det saknas dessutom en tillräcklig analys av hur förslaget förhåller sig till Europakonventionens skydd för privat- och familjeliv samt barnkonventionens artikel 16 om skydd mot godtyckliga ingripanden i privatlivet.

Förslaget väcker även flera praktiska och rättssäkerhetsmässiga frågor. Det är exempelvis oklart hur personer ska få tillgång till specialiserad vård utanför vistelseområdet eller hur akuta familjesituationer ska hanteras. Regeringen presenterar inte heller tydliga garantier för att reglerna ska tillämpas individuellt och proportionerligt.

Vänsterpartiet anser därför att förslaget bör avslås.

2.3 Avsnitt 6.3 Förstärkt uppsikt – elektronisk övervakning av vistelseskyldighet

Regeringen föreslår att vistelseskyldighet ska kunna kombineras med elektronisk övervakning genom fotboja eller liknande teknik.

Kritiken mot förslaget från remissinstanserna är omfattande. Institutet för mänskliga rättigheter framhåller bl.a. att elektronisk övervakning i kombination med vistelseskyldighet i praktiken inte framstår som mindre ingripande än förvar.

Integritetsskyddsmyndigheten varnar samtidigt för att systemet riskerar att bli mer integritetskränkande än regeringen gör gällande, eftersom tekniska fel och larm kan leda till omfattande övervakning och ingripanden. Flera andra remissinstanser, däribland Asylrättscentrum och Sveriges advokatsamfund, ifrågasätter dessutom om åtgärden över huvud taget kommer att vara effektiv.

Vänsterpartiet anser att det är särskilt allvarligt att elektronisk övervakning ska kunna användas mot barn utan någon nedre åldersgräns. Åtgärden innebär i sig en påtaglig frihetsinskränkning och är starkt stigmatiserande och diskriminerande. Vi menar

dessutom att elektronisk övervakning sannolikt innebär ett ännu större fysiskt och psykiskt obehag för små barn.

Vår bedömning är att förslaget sammantaget är oproportionerligt och därför bör avslås.

2.4 Avsnitt 7.4 Barn som är sökande av internationellt skydd

Regeringen föreslår att barn som söker internationellt skydd i fler situationer än i dag ska kunna ställas under uppsikt eller tas i förvar. Det gäller bl.a. barn som inte följer beslut om boende på en bestämd plats, barn som omfattas av gränsförfarande enligt EU:s asylprocedurförordning samt barn som redan hålls i förvar inför avlägsnande och där myndigheterna bedömer att en asylansökan görs för att fördröja verkställigheten. Förslaget innebär även att barn ska kunna tas i förvar av hänsyn till nationell säkerhet eller allmän ordning.

Vänsterpartiet anser att förslaget innebär en mycket allvarlig förskjutning i synen på barn i migrationsprocessen. Barn som söker skydd ska i första hand mötas av trygghet, rättssäkerhet och stöd, inte av frihetsberövande och kontrollåtgärder. Förslaget riskerar att normalisera användningen av förvar även när det gäller barn, trots att både svensk rätt och internationella konventioner tydligt anger att frihetsberövande av barn endast får användas som en sista utväg och under så kort tid som möjligt.

Kritiken från remissinstanserna är omfattande. Socialstyrelsen framhåller att förvar är skadligt för barns psykiska hälsa och utveckling. Det finns ett starkt forskningsstöd för att frihetsberövande orsakar oro, ångest, sömnsvårigheter och trauma hos barn. Barnombudsmannen anser att regeringens förslag går längre än vad EU-rätten kräver och att analysen av barnets bästa är otillräcklig. Institutet för mänskliga rättigheter och Svenska Röda Korset menar att barn över huvud taget inte bör hållas i förvar.

Rädda Barnen riktar särskilt stark kritik mot förslaget att barn ska kunna hållas kvar i förvar när myndigheterna anser att syftet med en asylansökan är att fördröja ett avlägsnandebeslut. Organisationen menar att detta riskerar att undergräva den grundläggande rätten att söka asyl, en kritik som Vänsterpartiet delar. Rätten att söka skydd undan förföljelse är en grundläggande mänsklig rättighet och får inte urholkas genom vaga misstankar om motiv bakom en ansökan.

Särskilt problematiskt är den låga bevisnivån i formuleringen ”anledning att anta”. Vänsterpartiet anser att ett så otydligt rekvisit riskerar att leda till godtyckliga

bedömningar och en rättsosäker tillämpning. När det gäller barn måste lagstiftningen präglas av hög rättssäkerhet och stor restriktivitet.

Vänsterpartiet anser att regeringens förslag strider mot barnkonventionens princip om barnets bästa och riskerar att orsaka allvarlig skada för redan utsatta barn.

Förslaget bör därför avslås.

2.5 Avsnitt 7.5 Vuxna som inte är sökande av internationellt skydd

Regeringen föreslår att vuxna utlänningar som inte söker internationellt skydd ska kunna ställas under uppsikt eller tas i förvar om det är nödvändigt för att utreda deras identitet eller rätt att vistas i Sverige, eller om det kan antas att personen kommer att avvisas eller utvisas och det finns risk för att personen exempelvis avviker eller bedriver brottslig verksamhet.

Vänsterpartiet anser att förslaget innebär en alltför långtgående utvidgning av möjligheterna till frihetsberövande och att det präglas av vaga och rättsosäkra formuleringar. Att staten ges möjlighet att frihetsberöva människor kräver tydliga och preciserade lagregler. I propositionen används dock formuleringar som ”kan antas”, ”håller sig undan” och ”på annat sätt försvårar verkställigheten” utan att regeringen tillräckligt tydligt definierar vad som avses.

Även bl.a. Sveriges kristna råd och Svenska kyrkan anser att beviskravet ”kan antas” är alltför lågt ställt för så ingripande åtgärder som uppsikt och förvar. Ett frihetsberövande måste bygga på konkreta och väl underbyggda omständigheter, inte på löst formulerade antaganden eller prognoser om framtida beteenden.

Förslaget innebär också att migrationsrättsliga åtgärder i allt större utsträckning kopplas samman med kriminalitet och ordningsfrågor. Vänsterpartiet ser med oro på denna utveckling, som är en följd av regeringens samlade förslag på området. Det är oacceptabelt att människor i migrationsprocesser i ökande grad behandlas som presumtiva brottslingar enbart på grund av sin migrationsstatus.

Vänsterpartiet anser att regeringens förslag är oproportionerligt och otillräckligt analyserat ur ett rättssäkerhets- och människorättsperspektiv.

Förslaget bör därför avslås.

2.6 Avsnitt 7.6 Barn som inte är sökande av internationellt skydd

Regeringen föreslår utökade möjligheter att ställa barn som inte söker internationellt skydd under uppsikt eller i förvar. Det ska bl.a. kunna ske om det är sannolikt att barnet kommer att avvisas eller om ett beslut om avvisning eller utvisning ska verkställas.

Förslaget innebär också att barn ska kunna tas i förvar om det finns en uppenbar risk för att barnet avviker, håller sig undan eller på annat sätt försvårar verkställigheten.

Vänsterpartiet anser att förslaget innebär en mycket allvarlig försvagning av barns rättigheter. Enligt barnkonventionen ska förvar av barn endast användas som en absolut sista utväg och under kortast möjliga tid. Regeringens förslag går i motsatt riktning genom att utvidga möjligheterna till frihetsberövande och sänka trösklarna för när barn ska kunna tas i förvar. Barnombudsmannen anser dessutom att förslaget går längre än vad EU-rätten kräver och riskerar att stå i strid med barnkonventionen.

Diskrimineringsombudsmannen framhåller vikten av att använda mindre ingripande åtgärder som bättre tillgodoser barns rätt till frihet och familjeliv. Vänsterpartiet delar denna uppfattning och anser att regeringens förslag innebär en alltför repressiv inriktning där barns rättigheter underordnas migrationspolitiska kontrollintressen. Grundprincipen måste vara att mindre ingripande åtgärder alltid ska prövas innan förvar övervägs.

Som tidigare nämnts riskerar barn som hålls i förvar att utveckla allvarlig psykisk ohälsa, särskilt när de redan befinner sig i en utsatt situation präglad av flykt, osäkerhet och trauma. Med regeringens förslag riskerar denna situation att förvärras.

Förslaget bör därför avslås.

2.7 Avsnitt 7.7 Ytterligare krav för förvar som rör barn

Regeringen föreslår att ett barn eller en vårdnadshavare ska kunna tas i förvar även om det innebär att barnet skiljs från sina vårdnadshavare, under förutsättning att det finns synnerliga skäl. Förslaget gäller barn som inte söker internationellt skydd.

Vänsterpartiet anser att förslaget är direkt skadligt. Att skilja barn från sina vårdnadshavare genom tvångsåtgärder riskerar att orsaka djup otrygghet och långtgående psykiska konsekvenser. För barn som redan befinner sig i en utsatt migrationssituation kan separation från föräldrar eller andra vårdnadshavare vara mycket traumatiserande. Någon nedre åldersgräns föreslås inte heller, vilket innebär att även mycket små barn i praktiken kan skiljas från sina vårdnadshavare.

Rädda Barnen efterfrågar ett tydligare klargörande av vad som ska utgöra ”synnerliga skäl”, en kritik som Vänsterpartiet delar. Så ingripande åtgärder kan inte byggas på otydliga eller öppna rekvisit. Risken för godtyckliga bedömningar är annars betydande.

Familjesammanhållning är en grundläggande rättighet och Vänsterpartiet anser inte att staten ska bidra till att splittra familjer annat än i yttersta undantagsfall och endast när barnets säkerhet kräver det, i enlighet med barnkonventionen.

Vänsterpartiet anser att förslagen i avsnitt 7.7 bör avslås.

2.8 Avsnitt 7.8 Uppsikt och förvar när utlänningens rörelsefrihet är inskränkt med stöd av annan lag

Regeringen föreslår att beslut om uppsikt eller förvar ska kunna fattas även när en person redan har sin rörelsefrihet inskränkt enligt annan lagstiftning, exempelvis inom tvångsvård eller enligt smittskyddslagstiftningen. Verkställigheten av beslutet ska därefter kunna ske när den andra frihetsinskränkningen upphör. Vidare föreslås att vissa myndigheter ska vara skyldiga att underrätta ansvarig myndighet när en sådan inskränkning upphör.

Vänsterpartiet anser att förslaget väcker betydande rättssäkerhetsproblem. Att staten samtidigt ska kunna förbereda ytterligare frihetsberövande åtgärder mot personer som redan befinner sig under tvångsvård eller annan frihetsinskränkning, riskerar att skapa en ordning där människor i praktiken hålls kontinuerligt frihetsberövade utan tillräcklig individuell och självständig prövning.

Migrationsverket och Polismyndigheten har dessutom framfört önskemål om att den myndighet som beslutat om tvångsvård eller annan frihetsinskränkning ska underrätta migrationsmyndigheterna innan inskränkningen upphör för att undvika att personen ”avviker”. Migrationsverket öppnar även för möjligheten att hålla kvar personen i avvaktan på verkställighet av förvarsbeslutet.

Vänsterpartiet ser mycket allvarligt på sådana resonemang. Det riskerar att skapa ett system där människor överförs direkt mellan olika former av frihetsberövande utan en reell möjlighet att återfå sin frihet.

Förvaltningsrätten i Luleå har också pekat på behovet av tydligare regler om ansvarsfördelningen mellan myndigheter. Vänsterpartiet delar uppfattningen att propositionen präglas av oklarheter kring vilka myndigheter som ska fatta beslut, när underrättelser ska ske och vilka rättssäkerhetsgarantier som ska gälla för den enskilde.

Vänsterpartiet anser att förslaget sammantaget innebär en alltför långtgående utvidgning av statens möjligheter att kontrollera och frihetsberöva människor och att det riskerar att urholka grundläggande rättssäkerhetsprinciper.

Förslaget bör därför avslås.

2.9 Avsnitt 8.1 Längsta tid för förstärkt uppsikt av barn

Regeringen föreslår att barn ska kunna vara föremål för förstärkt uppsikt, dvs. elektronisk övervakning kombinerad med vistelseskyldighet, under upp till 3 månader och i vissa fall 6 månader. I säkerhetsärenden föreslås tidsgränser på upp till 12 månader, eller 18 månader om synnerliga skäl föreligger.

Vänsterpartiet anser att dessa tidsgränser är oacceptabelt långa och står i strid med principen om barnets bästa. Att under lång tid utsätta barn för elektronisk övervakning innebär en mycket ingripande kontrollåtgärd som riskerar att få allvarliga konsekvenser för barns psykiska hälsa, utveckling och sociala liv.

Vänsterpartiet delar även den kritik som Civil Rights Defenders och Sveriges kristna råd riktar mot att det saknas tidsgränser för vuxna i motsvarande situationer. Regeringens förslag präglas genomgående av bristande proportionalitet, där långtgående kontrollåtgärder införs utan tillräckliga rättssäkerhetsgarantier.

Vänsterpartiet anser därför att förslaget bör avslås.

2.10 Avsnitt 8.2 Längsta tid för förvar av vuxna sökande av internationellt skydd

Regeringen föreslår kraftigt utökade tidsfrister för förvar av vuxna som söker internationellt skydd. I vissa fall ska personer kunna hållas i förvar i upp till tolv månader.

Vänsterpartiet motsätter sig denna utveckling. Förvar är ett mycket ingripande frihetsberövande som enligt internationell rätt endast ska användas restriktivt, proportionerligt och under kortast möjliga tid. Regeringen har inte presenterat något tillräckligt underlag som visar att längre förvarstider leder till effektivare handläggning eller förbättrad verkställighet av beslut.

Sveriges advokatsamfund är kritiskt till de utökade tidsfristerna och Asylrättscentrum ifrågasätter om förslaget är förenligt med EU-rättens proportionalitetskrav, särskilt när det gäller förvar inom gränsförfaranden. Vänsterpartiet delar denna kritik. Ett system

där människor kan hållas frihetsberövade under mycket lång tid enbart på grund av sin migrationsstatus riskerar att stå i konflikt med grundläggande rättsstatliga principer.

Långvariga frihetsberövanden innebär dessutom stora mänskliga kostnader. Erfarenheter från Sverige och andra länder visar att längre tider i förvar leder till psykisk ohälsa, isolering och ökad utsatthet. Många personer som hålls i förvar bär dessutom redan på erfarenheter av trauma, förföljelse eller flykt.

Förslaget bör därför avslås.

2.11 Avsnitt 8.3 Längsta tid för förvar av vuxna som inte är sökande av internationellt skydd

Regeringen föreslår även att personer som inte söker internationellt skydd ska kunna hållas i förvar under betydligt längre tid än i dag. I vissa fall ska förvar kunna pågå i upp till 18 månader och i säkerhetsärenden upp till två år.

Vänsterpartiet anser att detta innebär en mycket långtgående utvidgning av statens möjligheter till frihetsberövande. Regeringen har inte presenterat tillräcklig utredning eller forskning som visar att längre förvarstider faktiskt leder till ökad verkställighet eller förbättrade resultat.

Institutet för mänskliga rättigheter och Sveriges kristna råd påpekar att det saknas underlag som motiverar längre tidsfrister redan när det gäller identitetsutredningar. Flera remissinstanser, däribland Civil Rights Defenders, Asylrättscentrum, Svenska Röda Korset och Rädda Barnen, riktar särskild kritik mot de förlängda tiderna för förvar inför avlägsnande. Kritiken gäller inte bara rättssäkerheten utan också de mänskliga konsekvenserna. Långvariga frihetsberövanden leder till psykisk ohälsa, nedbrytning och social isolering. Rädda Barnen framhåller dessutom att barn påverkas allvarligt när vårdnadshavare hålls frihetsberövade under långa perioder.

Att människor ska kunna hållas frihetsberövade under så lång tid utan att vara dömda för brott är enligt Vänsterpartiets mening inte acceptabelt i en rättsstat.

Förslaget bör därför avslås.

2.12 Avsnitt 8.4 Längsta tid för förvar av barn

Regeringen föreslår att barn i vissa situationer ska kunna hållas i förvar under längre tid än i dag, bl.a. i säkerhetsärenden där förvar ska kunna pågå i upp till sex månader.

Vänsterpartiet motsätter sig kraftfullt denna utveckling. Förvar av barn är en av de mest ingripande åtgärder staten kan vidta mot ett barn och ska enligt barnkonventionen endast användas som en absolut sista utväg och under kortast möjliga tid.

Kritiken från remissinstanserna är omfattande och gäller både att förslaget inte anses förenligt med barnkonventionen, att längre förvarstider är skadliga för barn och att regeringen inte presenterat något tillräckligt underlag som visar att förändringarna är nödvändiga.

Vänsterpartiet anser att det är särskilt anmärkningsvärt att tidigare tid i förvar inte längre ska räknas med efter en tolv månadersperiod. Rädda Barnen varnar för att detta i praktiken kan leda till att barn hålls frihetsberövade under oproportionerligt lång sammanlagd tid.

Vänsterpartiet anser att regeringens förslag innebär en mycket allvarlig försvagning av barns rättigheter och riskerar att orsaka långvarig psykisk skada hos redan utsatta barn.

Förslaget bör därför avslås.

2.13 Avsnitt 10.2 Upphävande av beslut i vissa fall

Regeringen föreslår att Migrationsverket och domstolar ska kunna besluta om inhibition av beslut om uppsikt eller förvar när frågor om uppehållstillstånd eller internationellt skydd prövas.

Vänsterpartiet anser att förslaget är otydligt och riskerar att skapa rättsosäkerhet. Det kan leda till oklarheter kring ansvarsfördelning och rättsverkningar samtidigt som myndigheter ges långtgående möjligheter att fatta interimistiska beslut som påverkar människors frihet. Lagstiftning som rör frihetsberövanden måste enligt Vänsterpartiet vara tydlig och rättssäker, vilket detta förslag inte uppfyller.

Förslaget bör därför avslås.

2.14 Avsnitt 11.4 Externplacering

Regeringen föreslår utökade möjligheter att placera personer som hålls i migrationsförvar i kriminalvårdsanstalt, häkte eller polisarrest om det anses nödvändigt av ordnings- eller säkerhetsskäl.

Vänsterpartiet motsätter sig förslaget. Personer i migrationsförvar är inte dömda för brott och ska därför inte behandlas som kriminalvårdsklienter. Förslaget innebär en

ytterligare kriminalisering av människor i migrationsprocessen och riskerar att sudda ut gränsen mellan migrationsrätt och straffrätt.

JO ifrågasätter dessutom om det över huvud taget ska vara möjligt att externplacera andra än personer som utvisats på grund av brott. Både JO och Justitiekanslern pekar även på att det saknas tydliga tidsbegränsningar för placering i polisarrest. JO framhåller vidare behovet av betydligt tydligare regler för hur externplacerades rättigheter ska säkerställas, bl.a. rätten till kontakt med anhöriga och omvärlden. Vänsterpartiet delar denna oro och anser att regeringens förslag inte tillräckligt beaktar rättssäkerhets- och människorättsaspekterna.

Förslaget bör därför avslås.

2.15 Avsnitt 13.2 Besöksbegränsningar

Regeringen föreslår att Migrationsverket ska få möjlighet att besluta om besöksbegränsningar vid risk för smittspridning.

Vänsterpartiet anser att förslaget är alltför oprecist och riskerar att leda till oproportionerliga inskränkningar i människors rätt till kontakt med anhöriga och civilsamhället. Folkhälsomyndigheten är också kritisk till den föreslagna utformningen och framhåller att formuleringen ”risk för överförande av smitta” är alltför bred. Den skulle kunna omfatta även lindriga sjukdomar, såsom vanliga förkylningar, eller sjukdomar som inte sprids genom vanlig social kontakt. Myndigheten menar därför att bestämmelsen är för långtgående, en bedömning som Vänsterpartiet delar.

Vänsterpartiet anser att regeringens förslag är för vagt och ger Migrationsverket alltför långtgående befogenheter utan tillräckliga rättssäkerhetsgarantier. Förslaget bör därför avslås.

2.16 Avsnitt 13.4 Användning av fängsel

Regeringen föreslår utökade möjligheter att använda fängsel mot personer som hålls i förvar, både vid transporter och inom förvarslokalerna, samt mot personer på säkerhetsavdelningar som uppträder våldsamt.

Vänsterpartiet anser att förslaget är oproportionerligt och innebär en mycket problematisk utvidgning av tvångsmedel inom migrationsförvaren. Personer som hålls i förvar är inte frihetsberövade på grund av brott utan på grund av sin migrationsstatus. Att införa mer långtgående möjligheter att använda fängsel riskerar därför att ytterligare

kriminalisera människor i migrationsprocessen. Flera remissinstanser delar denna bedömning.

Regeringen har inte visat att dagens regler är otillräckliga eller att behovet av utökade befogenheter är så stort att det motiverar den föreslagna förändringen.

Vänsterpartiet anser därför att förslaget bör avslås.

Tony Haddou (V)

Samuel Gonzalez Westling (V)

Lotta Johnsson Fornarve (V)

Håkan Svenneling (V)

Hanna Gunnarsson (V)

Guðrun Nordborg (V)

Jessica Wetterling (V)